

Consell General de les Valls

Acta Núm. 5/1993

**Sessió Extraordinària del M.I. Consell General
- dia 8 de juny de 1993 -**

El dia 8 de juny de 1993, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General de les Valls, en Sessió Extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea, i amb l'ordre del dia següent:

Punt únic:

Presentació de l'informe que la Comissió prevista en la Disposició Transitòria Tercera de la Constitució adreça al Consell General, i adopció de les mesures que s'escaiguin.

Presideixen la sessió els MM.II. Srs. Jordi Farràs Forné i Josep Marsal Riba, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, assistits pel Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General. Hi són presents els membres següents:

Per Canillo	La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó Alcobé i el M.I. Sr. Miquel Naudí Casal.
Per Encamp	Els MM.II. Srs. Jordi Torres Alís, Jordi Mas Torres i Gabriel Dalleres Codina.
Per Ordino	Els MM.II. Srs. Albert Pujal Trullà i Enric Dolsa Font.
Per La Massana	Els MM.II. Srs. Albert Gelabert Grau, Josep Garrallà Rossell i Guillem Areny Argelich.
Per Andorra la Vella	Els MM.II. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Miquel Armengol Pons i Antoni Armengol Vila.
Per Sant Julià de Lòria	Els MM.II. Srs. Joan Santamaria Terré, Joan Pujal Areny, Ladislau Baró Solà i Pere Altimir Pintat.
Per Escaldes-Engordany	El M.I. Sr. Miquel Aleix Areny, la M.I. Sra. Nadia Aleix Tugas i els MM.II. Srs. Ramon Canut Bové i Antoni Jordi Areny.

Els MM.II. Srs. Josep Areny Fité i Enric Casadevall Medrano, de la Parròquia de Canillo, la M.I. Sra. Maria Reig Moles, de la Parròquia d'Encamp, la M.I. Sra. Olga Adellach Coma i els MM.II. Srs. Andreu Gaspà Picart, de la Parròquia d'Ordino, Daniel Armengol Mora, de la Parròquia de La Massana i Robert Cassany Vila, de la Parròquia d'Andorra la Vella, han excusat la seva absència.

Assisteix, també, el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels MM.II. Srs. Modest Baró Moles, Joan Albert Montané Teixé, Josep Dalleres Codina i Xavier Espot Miró, i la M.I. Sra. Bibiana Rossa Torres, Consellers Executius.

Es procedeix a comprovar els membres assistents a la reunió i el M.I. Sr. Síndic General declara oberta la sessió. És un quart de sis de la tarda.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, abans de llegir l'ordre del dia, ens disposem a obrir la primera sessió parlamentària del Consell General un cop ha entrat ja en vigor la Constitució.

En aquest període de sessions que es clouran a finals d'any, la Constitució ens legitima i ens encomana a tots nosaltres realitzar, certament, una feina legislativa important. Aquesta seguirà requerint la mateixa dedicació i el mateix clima de treball que ha presidit fins ara la nostra tasca.

I és, doncs, amb un renovat agraïment que els demano, Molt Il.lustres Senyors i Senyores, un suplement d'esforç al ja realitzat fins ara per enllestir els projectes i les proposicions de llei que ben aviat seran objecte de discussió en aquesta sala.

Gràcies a tots, i seguidament passarem a llegir l'ordre del dia.”

Punt únic: Presentació de l'informe que la Comissió prevista en la Disposició Transitòria Tercera de la Constitució adreça al Consell General, i adopció de les mesures que s'escaiguin.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, abans que el Sr. Secretari procedeixi a la lectura d'aquest document, voldria -i crec que puc parlar en nom del Consell- felicitar a la Comissió negociadora, constituïda per dos membres del Govern i per dos membres del Consell General, que ha dut a terme aquesta tasca amb celeritat i eficiència.

Passariem, doncs, a llegir l'informe que la Comissió ha previst.”

El Sr. Secretari General:

“INFORME QUE LA COMISSIÓ PREVISTA EN LA DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA TERCERA DE LA CONSTITUCIÓ ADREÇA AL CONSELL GENERAL.

La Comissió prevista en la disposició transitòria tercera de la Constitució, formada pel Sr. Jean-Pierre Courtois, en representació del Sr. Copríncep Francès, el Sr. Nemesi Marqués Oste, en representació del Sr. Copríncep Episcopal, els Srs. Josep Marsal Riba i Miquel Aleix Areny, en representació del Consell General i els Srs. Xavier Espot Miró i Bibiana Rossa Torres, en representació del Govern, ha redactat el present informe, que adreça al Consell General per tal de donar compliment a les prescripcions d'aquella disposició transitòria.

Es pot resumir les grans línies que orienten el present informe dient que la Constitució atribueix al Consell General la funció legislativa i al Govern la funció executiva i només ells poden exercir-les. En aquestes circumstàncies, la disposició transitòria tercera es refereix al traspàs de serveis institucionals, entenent per tals el conjunt de béns, mobles i immobles, de persones adscrites als esmentats serveis i de dotacions econòmiques per al seu funcionament, ja que les competències han estat transferides per la pròpia Constitució.

Com a resultat doncs de les reflexions i treballs de la Comissió, es fan les següents recomanacions i propostes:

ÒRGANS DE LA JUSTÍCIA.

La Comissió creu convenient recordar el principi general de conservació de l'ordenament jurídic, que comporta que l'entrada en vigor de la Constitució no provoca un buit legal.

Dins d'aquest context, la Comissió entén que els òrgans de justícia existents en el moment de l'entrada en vigor de la Constitució hauran de seguir assegurant les seves funcions, amb plena legitimitat, fins i tant no ho facin els previstos en la Llei qualificada de la Justícia, la qual haurà de preveure el procediment per traslladar els expedients en curs des dels antics òrgans de justícia als nous òrgans.

Per tot el dia 15 de juny de 1993 a les 0.00 hores, el Govern es farà càrrec de la gestió administrativa de totes les persones, béns, locals, arxius i dotacions econòmiques en general que en la mateixa assegurin el funcionament dels òrgans de justícia.

NACIONALITAT.

A partir de l'entrada en vigor de la Constitució el Govern és l'únic habilitat per resoldre els expedients de nacionalitat previstos en el Codi.

Aquells expedients de nacionalitat informats favorablement pel Govern que en aquesta data encara no havien estat objecte de resolució definitiva, s'hauran de tornar a presentar davant d'ell amb aquesta finalitat.

En conseqüència, i per tot el dia 15 de juny de 1993 a les 0.00 hores, seran transferits al Govern aquells expedients en curs que es trobaven a les Delegacions Permanents.

IMMIGRACIÓ.

A partir de l'entrada en vigor de la Constitució el Govern és l'únic habilitat per resoldre els expedients en matèria de residència i immigració.

En conseqüència, per tot el dia 15 de juny de 1993 a les 0.00 hores, li seran transferits tots els expedients en curs.

RECURSOS EN QUEIXA.

Amb l'entrada en vigor de la Constitució el recurs en queixa ha deixat d'existir i han quedat caducats tots aquells que es trobaven en curs.

No obstant, atès que les accions no han prescrit, les disposicions transitòries de la Llei qualificada de la Justícia hauran d'obrir un termini extraordinari per tal que aquelles persones que ho desitgin els puguin reformular, si escau, en la forma prevista per la Constitució, davant de la jurisdicció que correspongui. Exhaurit aquest termini extraordinari es consideraran desistits tots aquells recursos no reformulats.

Atès que la Constitució no especifica quina jurisdicció serà competent per resoldre els contenciosos en matèria electoral, el Consell General haurà de prendre les mesures necessàries per definir-ho.

SERVEI DE POLICIA.

Per tot el dia 15 de juny de 1993 a les 0.00 hores, totes les persones, béns, locals, arxius i dotacions econòmiques en general que conformen el Servei de Policia quedaran sota l'autoritat exclusiva del Govern.

A partir d'aquesta mateixa data, el Govern exerceix totes les competències d'ordre públic.

CENTRE DE DETENCIÓ.

Per tot el dia 15 de juny de 1993 a les 0.00 hores, totes les persones, béns, locals, arxius i dotacions econòmiques en general que conformen el Centre de Detenció quedaran sota l'autoritat exclusiva del Govern.

DE CARÀCTER GENERAL.

La Comissió considera que pel bon funcionament de l'estructura constitucional, és imprescindible la posta en funcionament, a la major brevetat possible, del Tribunal Constitucional i dels nous òrgans de justícia.

Per tant, recomana al Consell General que doni la màxima urgència a la tramitació i adopció de les Lleis qualificades relatives al Tribunal Constitucional i a la Justícia.

Casa de la Vall, 25 de maig de 1993.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna intervenció d'algun Sr. Conseller?

Bé, com que crec que el text és prou explícit sobren els comentaris. Llavors, si no hi ha cap observació per part de cap Sr. Conseller, donaríem per aprovat l'informe. Donem, doncs, per aprovat l'informe.

Passaríem a llegir una carta que vam adreçar, des de la Comissió Permanent, al Sr. Cap de Govern que regularitza també la situació de traspassos —no diria de competències, en aquest cas—, d'una sèrie d'organismes que gestionava, bàsicament, el Consell i que ara recauen sigui a l'aparell judicial, sigui al propi Govern.

Llavors, demanaria al Sr. Secretari que llegís la carta.”

El Sr. Secretari General:

“La carta diu:

M.I. Sr. Oscar Ribas Reig
Cap de Govern
Andorra la Vella.

Molt Il.lustre Senyor:

Em complau informar-vos que la Comissió Permanent, en reunió celebrada el passat dia 11 de maig, va reflexionar sobre les activitats d'àmbit executiu que, a través d'òrgans preconstitucionals o bé directament, venien exercint tant la Sindicatura com els Con-

sellors Generals, com per exemple el Tribunal de Veedors d'Aigües, la Comissió de Tabac, l'Institut d'Estudis Andorrans, la gestió del Santuari de Meritxell i la protecció urbanística dels seus entorns o la gestió de la Borda de l'Hospitalet, entre altres.

Atès que la Constitució atribueix la funció executiva al Govern, i a efectes de clarificar, davant dels usuaris, la nova situació, la Comissió va considerar oportú suggerir a la V^a M.I. Sria. que prengui les disposicions oportunes indicant qui assegurarà, d'ara endavant, l'exercici de les competències corresponents en aquestes matèries, amb el benentès que no es tracta d'una relació exhaustiva ni tancada, sinó que pot completar-se amb aquelles matèries la competència sobre les quals sigui clarament d'àmbit executiu i, en conseqüència, escapi a l'àmbit legislatiu d'acord amb l'esquema constitucional.

Restem a la vostra disposició per a qualsevol aclariment o informació complementària que permeti efectuar el traspàs efectiu d'aquests serveis dins del millor termini, a fi de minimitzar els destorbs que eventualment es puguin portar als ciutadans.

Aprofito aquesta avinentesa per expressar-vos, Molt Il.lustre Senyor, el testimoniatge de la meua millor i més distingida consideració."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, això completa l'informe precedent en el sentit que, com bé es contempla en aquesta carta, quedaven una sèrie d'organismes que gestionava el Consell que eren quasi -diria jo- una relíquia que havia quedat vigent després de l'aprovació del Decret de creació del Govern de l'any 81.

D'una certa manera, amb les disposicions que aquí contemplem i amb l'acord del Govern quedaria, doncs, resolt aquest tema, i la Cambra ostentaria únicament la potestat legislativa i el Govern, com li correspon amb l'esquema constitucional actual, ostentaria la totalitat de la funció executiva.

En principi, la gestió d'aquests organismes quedaria traspasada abans del dia 15, després que rebéssim els Decrets que el Govern té previst d'enviar abans del 15 de juny, la qual cosa ens permetria avançar que, a partir del 15 de juny, s'haurien fet els traspassos amb els Serveis dels Coprínceps i els traspassos interns entre el Consell i el Govern i, doncs, quedaria perfectament contemplada la disposició transitòria tercera que preveu la Constitució. És a dir, que ja tindríem un tema resolt pel que fa referència a les disposicions transitòries que preveu la Constitució.

Hi ha algun comentari o algun suplement d'informació per part d'algun Sr. Conseller?"

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

"Sí, gràcies.

Com que el dia que vam nomenar les Comissions vam discutir una mica sobre el bon o el mal plantejament de fer aquestes Comissions restringides, en aquell moment vaig ser dels que van creure -com el conjunt del Consell General, val a dir-ho- que l'opció que se'ns demanava de ratificar era la bona pel que fa els traspassos.

El Sr. Síndic ja ha felicitat als dos membres del Consell General i al conjunt de persones que han participat en aquesta Comissió. Crec que avui ho hem de fer al conjunt del Consell perquè aquest informe que hem llegit aquí és potser el primer pas.

El Sr. Síndic ha dit que avui fèiem la primera sessió del Parlament andorrà després de l'aprovació de la Constitució i crec que aquest informe diu molt: permet que a partir del dia 15 de juny els instruments essencials del poder públic en un estat de dret passin a dependre del nostre Govern de manera clara i definitiva. Això, és important que ho tinguem en compte, perquè aquesta transició era tant o més important que el conjunt de la negociació constitucional i suposo que no deu d'haver estat fàcil d'assolir.

Per això, volia dir -i suposo que no és una opinió personal, sinó que segurament la compartiran tots els companys del Consell- que s'ha fet una bona feina i que s'ha fet seguint un calendari serrat. I això em dóna peu per fer una crida a la tranquil.litat, perquè de vegades es genera una certa inseguretat entre l'opinió pública tot dient: "bé, aquest Consell vol fer moltes coses i no tindrà temps de fer-les i ens embolicarem". Jo crec que el Consell i el Govern han fet la feina que havien de fer, en els terminis en què s'havia de fer.

Hi ha d'altres coses endegades i això vol dir que el calendari el respectarem i que, probablement, abans de final d'any haurem acabat la feina.

Un cop fetes aquestes consideracions, només volia demanar si el Govern -sense voler prejutjar sobre els Decrets que adopta- ens podria dir molt breument de quina manera pensa que s'arbitraran les relacions entre el poder executiu i la policia, d'una banda, i després amb d'altres institucions que passen a dependre d'ell. És que en dues paraules ens ho pot dir el Sr. Cap de Govern?"

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"Sí, en dues paraules és la intenció del Govern.

Amb les dues principals institucions cal fer una diferenciació, crec que important.

Pel que fa a la transferència de la Justícia, que entenem que és provisional fins i tant no estigui constituït el Consell Superior de la Justícia, al qual li hem de transferir el que ara se'ns transfereix. Per tant, aquesta situació serà totalment provisional.

Quant als altres serveis, pel moment es creu que no és necessari crear noves estructures -noves estructures vol dir nous departaments, nova infraestructura, nou funcionariat- sinó que, fins que no hi hagi un rodatge que es considera, almenys, fins a final d'any, pel que fa a la policia es pensa fer-la dependre directament del Cap de Govern per via jeràrquica, i per via administrativa a través de la Secretaria General de Govern."

La gestió és així. Si hi ha algun aclariment?"

El M.I. Sr. Síndic General:

"Hi ha algun comentari o algun altre aclariment per part d'algun Sr. Conseller?"

Bé, llavors passaria la paraula al Sr. Cap de Govern, que m'ha manifestat la seva intenció d'informar al Ple de la Cambra d'una disposició transitòria que també preveia la Constitució, que és la signatura, com tots sabeu, per part dels Ministres d'Assumptes Exteriors i del propi Cap de Govern del primer tractat trilateral França-Espanya-Andorra."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"Bé, sobre el tractat trilateral potser començaria per parlar de dos aspectes: hi ha un tractat trilateral i un altre de bilateral amb Espanya.

El primer, és conseqüència de la Constitució; el segon, ja no és conseqüència de la Constitució sinó que és conseqüència del trilateral. M'explico: el text ja ha estat tramés a aquesta Cambra per a la ratificació; és a dir, com que és un tractat internacional, està condicionat a la ratificació dels tres parlaments, si bé els governs van acordar aplicar-lo provisionalment des de la seva signatura.

No és el moment avui de debatre'n perquè suposo que no hi haurà el debat de ratificació, però només a títol d'informació, val a dir que el tractat trilateral es divideix en tres aspectes o en tres grups penso que importants.

La primera part és el reconeixement, per part de França i d'Espanya, de la sobirania i de l'estat andorrà, a més de la garantia de les seves fronteres —preveient un mecanisme, en cas d'amenaçar-se la seva llibertat, de consulta entre els tres governs per veure les mesures que es poden prendre en aquest aspecte—.

Dins aquest objectiu, diguem-ne públic o institucional, s'hi pot incloure el que fa referència a la representació internacional que, a entesa del Govern i de la Comissió del Consell i del Govern que hi va intervenir, ha resultat força interessant, salvaguarda la sobirania d'Andorra tal com recomana o ordena la pròpia Constitució.

El mecanisme de representació internacional preveu que en els llocs on Andorra no vulgui assegurar la seva representació i hi vulgui una representació -aquesta precisió és important: on no vulgui assegurar-la i els seus interessos fan que vulgui estar representada-, aquesta s'haurà de donar o bé a Espanya o bé a França, amb uns criteris d'equilibri. Això, vol dir que Andorra no es pot inclinar per mantenir l'actual tradició d'equilibri, donant totes les representacions a un costat o bé a l'altre. Hipotèticament, es vol dir que, si un dia es dona la representació als Estats Units a Espanya, la propera, si toca a Rússia, es dona a França. És a dir, que s'ha d'intentar mantenir un equilibri.

També és important fer referència a la representació consular o a la protecció consular, diferent de la diplomàtica. La filosofia és la mateixa, és a dir, allà on Andorra no vulgui tenir consolats propis, els andorrans seran lliures d'adreçar-se tant als consolats espanyols o als francesos, a elecció de l'individu o de la persona física o jurídica que es trobi necessitada de protecció consular. A un consolat d'un o d'altre estat. Evidentment, si és en una ciutat on només hi ha un consolat d'un dels estats veïns, l'elecció no serà possible. Crec que aquest aspecte és molt positiu perquè tenim assegurada en el món una protecció consular suficient.

El tercer bloc, que és el que en un principi podia semblar més problemàtic, es refereix als futurs —o possibles i, alguns, necessaris— tractats de cooperació.

Alguns serà necessari fer-los per imperatiu de la nostra nova situació d'estat reconegut, com poden ser —penso— el de cooperació judicial, o el d'una certa aplicació també dels principis dels tractats que fan referència al control d'immigrants. N'hi ha un altre que ens sembla evident que s'haurà de fer dins del quadre de cooperació judicial, que és la possibilitat que els condemnats pels tribunals andorrans puguin seguir complint condemnes a França o a Espanya, per tal de mantenir el mateix sistema, la qual cosa no és evident que després de ser declarats un estat independent puguin continuar si no hi ha un tractat.

L'experiència ja es va discutir a nivell europeu quan hi va haver la vista del Tribunal de Strasbourg, del Tribunal dels Drets de l'Home, sobre dos condemnats pels tribunals andorrans. Llavors ja es va discutir aquest tema i resulta claríssim que si no hi ha tractats internacionals això no podrà desenvolupar-se.

En fi, no s'ha fet un llistat de possibles matèries de cooperació amb els dos estats veïns, sinó que s'ha anunciat allà que després de la ratificació pels tres parlaments —que és quan entrarà en vigència aquest tractat trilateral—, amb un intercanvi de notes entre els governs, cada govern posarà les matèries que creu convenients per discutir en tractats, trilaterals o bilaterals.

S'ha ajornat aquesta possible discussió... Jo no en diria discussió, potser és un mal mot, sinó aquesta possible segona fase d'asseure's al voltant d'una taula per discutir el que pugui interessar als tres estats.

Una altra faceta, potser una mica original i també amb la filosofia de mantenir aquest equilibri, aquesta transparència i aquesta cooperació que hi ha d'haver, és que es preveu dins del tractat trilateral que en qualsevol negociació d'un tractat bilateral —sigui d'Andorra amb França, d'Andorra amb Espanya o d'Espanya amb França, en matèria que afecti a Andorra—, les tres parts han convingut que des de l'inici, per via diplomàtica, s'haurà de notificar la marxa de les negociacions. Com a exemple, si es fa un tractat bilateral amb Espanya, des del començament es notifica a França com funciona o les discussions que hi ha, per donar també la possibilitat que, si interessa als tres estats, aquest tractat bilateral iniciat es pugui convertir en un tractat trilateral.

La filosofia és la de mantenir aquest equilibri. Preciso bé que aquesta clàusula, aquest acord o aquest article —l'obligació de notificar-se les tres parts possibles inicis de conversacions per tractats bilaterals—, afecta només a Espanya i a França. Amb tercers estats no hi ha aquest condicionament de notificació.

Crec que aquesta és la filosofia general. N'hi ha una altra, també important, que és que França i Espanya es comprometen a recolzar la participació d'Andorra en qualsevol organisme de caràcter internacional. I ens van suggerir —i això ho vull fer patent aquí al Consell— que seria important sol·licitar al més aviat possible l'ingrés a les Nacions Unides aprofitant que, actualment, els dos estats, França i Espanya, són membres del Consell de Seguretat de l'ONU, tenint present que per entrar a les Nacions Unides és necessari l'avis favorable del Consell de Seguretat. A més, es dóna la circumstància que aquest mes de juny —i durant un mes solament— Espanya n'ostenta la presidència. França no sabia molt bé quan li tornava a tocar, però creien, pensaven, que seria en el mes d'octubre.

Això ens facilita la tasca —ens pot facilitar la tasca— de tenir un informe favorable del Consell de Seguretat, la qual cosa representaria ja un ingrés provisional que hauria de ser ratificat per l'Assemblea General de les Nacions Unides, que tindrà lloc des de primers de setembre fins a finals de novembre.

En un principi —cal dir-ho clarament i alguns m'hauran sentit dir-ho personalment—, no era la intenció del Govern o no veia com a prioritat necessària demanar l'ingrés a les Nacions Unides. Després de les consultes, o del que s'ha manifestat pels representants de l'Estat espanyol i de l'Estat francès i pel que hem pogut aquests dies consultar amb d'altres microestats, com és el cas de Mònaco —que hi acaba d'entrar o, més ben dit, no hi ha entrat encara oficialment, no ha estat ratificada la seva entrada encara per l'Assemblea, sinó que passarà a l'Assemblea del setembre/octubre, però ja ha obtingut l'informe favorable del Consell de Seguretat.

Es a dir, de les consultes efectuades a aquests microestats —Liechtenstein, Malta i el mateix Mònaco— i, sobretot, als estats veïns —França i Espanya—, se'n desprèn que és

pràcticament imprescindible ingressar a les Nacions Unides. Obligatori no ho és, però s'obren les portes a moltes participacions i s'estalvien, sobretot, moltes dificultats que podríem tenir d'ordre material, com pot ser el reconeixement d'Andorra com a estat. Es a dir, que si no s'ingressa a les Nacions Unides s'haurà de demanar el reconeixement internacional estat per estat; en canvi, l'acceptació per part de l'Assemblea de les Nacions Unides comporta el reconeixement de 182 països d'entrada, la qual cosa vol dir que el passaport es reconeix ja per 182 països, entre d'altres.

Un altre avantatge que comporta és poder participar en organismes internacionals sense necessitat d'anar a votacions tan dures com va ser la demanda d'entrada d'Andorra a la Unió Internacional de Telecomunicacions, sense necessitat d'haver de demanar el vot estat per estat, amb la problemàtica que això comporta i el risc de no estar-hi o de no poder-hi ingressar, i això sí que té una conseqüència directa i material a nivell de telecomunicacions per a Andorra.

És a dir, de la possibilitat d'entrar a la Unió Internacional de Telecomunicacions, parlant-ne amb el Director de l'STA, semblaria que hi hauria una certa urgència, no perquè hagi de posar dificultats a les telecomunicacions però sí que està preparat per assumir aquesta, diguem-ne, independència internacional a nivell de telecomunicacions, la qual cosa suposaria que tinguéssim un número internacional amb una possibilitat d'estalviar, a nivell de conferències que ara es paga als estats veïns, dels quals som subsidiaris telefònicament, i que el Director de l'STA ha valorat en uns 200 milions de pessetes.

No crec que s'hagi de plantejar la qüestió material o la visió mercantilista d'una entrada en un organisme internacional, però sí que cal també —i així ho ha fet el Govern— valorar la possibilitat, la necessitat d'entrar en aquest organisme i valorar també l'aspecte econòmic i, sobretot, l'aspecte de reforçament de la sobirania i les facilitats que després puguin venir per ingressar en altres organismes internacionals.

En la consulta als microestats hi ha una recomanació que han fet ells i és que hi ha la tendència sempre, sobretot quan hi puguem entrar, de voler anar a tots els organismes internacionals. Ells, el que recomanen, és que siguem selectius. En aquest sentit, ens en han recomanat alguns. N'hi de tipus polític en els quals, penso, que no podem obviar-hi l'ingrés, com és el Consell d'Europa, però n'hi ha d'altres de tipus tècnic que poden ser més o menys interessants.

Per exemple, Malta ens citava que per a un microestat és imprescindible entrar a la UNESCO, perquè com més petit és un estat més profit en pot treure, diguem-ne, a nivell d'assistència dels seus organismes.

Penso que aquest ha estat, resumint, el plantejament del trilateral més la necessitat de demanar l'ingrés a les Nacions Unides aprofitant un moment que ens és propici i que no sabem si més tard ens en pot ser tant. No ho sabem.

Passo al bilateral. El bilateral és un dels tractats contemplats per la Constitució on no hi ha dependència ni necessitats d'ordre econòmic ni de sobirania, sinó que està referit únicament al reconeixement per l'Estat espanyol de l'estatus de Cap d'Estat del Copríncep Episcopal.

En el tractat, que és curt, l'Estat espanyol reconeix que el Bisbe de la Seu d'Urgell serà Cap d'Estat, és el Cap d'Estat, el reconeix com a Cap d'Estat d'Andorra i, per tant, dins el seu

territori, tindrà la inviolabilitat judicial en les seves funcions, no com a Bisbe, sinó com a Cap d'Estat d'un altre país. Aquest és un aspecte quant a la persona.

Quant a les instal·lacions físiques del Palau Episcopal on s'exerceixen les funcions de Cap d'Estat, tindran el tractament d'extraterritorialitat la qual, ni el poder judicial espanyol, ni la policia espanyola, ni la intervenció dels agents de l'autoritat espanyola podran violar. S'ha de definir entre els dos governs, el d'Andorra i el d'Espanya, l'àrea que això comporta -es definirà en un plànol quines seran les habitacions o l'edifici que tindrà aquestes característiques-.

Tercer punt: s'assegura, quasi exactament, la inviolabilitat dels arxius del Copríncep, dins les seves funcions de Copríncep, i la transmissió i el passatge o la comunicació entre Andorra i el Bisbat de la documentació oficial, que també tindrà caràcter d'inviolable.

Aquest és un tractat que no va ser firmat, sinó que va ser paragrafat pel Subsecretari d'Assumptes Exteriors espanyol i el Secretari de les relacions amb la Comunitat del Govern d'Andorra, perquè necessita l'autorització del Consell de Ministres i el Govern espanyol no ho havia examinat encara. Penso que estava previst de passar el dia 11 en concret. A partir d'aquí, tindrà també una vigència provisional i estarà subjecte, també, a la ratificació del Parlament espanyol.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, a l'espera de la ratificació d'aquests dos tractats, si algun M.I. Sr. Conseller té alguna pregunta més a formular o algun comentari a fer, tenint en compte que aquests dos tractats ja passaran en el seu moment i, evidentment, en aquesta legislatura a aprovació parlamentària?

Només faria un petit comentari. Agraeixo les explicacions del Sr. Cap de Govern i crec que, en una primera lectura, podem dir que el tractat trilateral que comportava una certa preocupació a nivell de l'opinió pública i dels estaments polítics del país s'ha cenyit al que fixava la pròpia Constitució en la disposició transitòria primera.

Per això, felicitaria al Sr. Cap de Govern i als membres de la delegació, tenint en compte que l'anàlisi aprofundida, per a la seva ratificació, ja el farem en una propera sessió de Consell.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Sr. Cap de Govern: quan vostè diu que Andorra té la possibilitat d'ingressar a les Nacions Unides, malgrat digui que el cost econòmic no és molt important vist el reconeixement que podem tenir a nivell internacional, m'agradaria saber quant representarà aquest cost anualment per a l'estat andorrà.

Segon punt. Conèixer si un país com Suïssa, que és un país tercer dins Europa, amb unes característiques similars a les d'Andorra -potser econòmicament amb un nivell més alt-, forma part d'aquest Organisme.

Tercer punt. Si no seria més important fer la demanda per adherir-se abans al Consell d'Europa que a les Nacions Unides.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Contestaré per ordre.

Primera pregunta. El cost es calcula per mitjà d'una fórmula paramètrica en funció del nombre d'habitants, del producte nacional brut, Però hi ha estats, com el nostre, en què no es pot demostrar el producte nacional brut amb xifres oficials, i per això s'ha demanat a estats similars què els costa i, concretament, des de Liechtenstein ens van dir que paguen a l'entorn, avui, del milió de francs suïssos. Pot estar sobre aquesta xifra; sembla ser que les quantitats són negociables, sobretot amb els estats petits, són negociables fins a un cert punt.

La segona pregunta era si Suïssa en forma part. Suïssa no crec que en formi part però, almenys per notícies rebudes per la premsa suïssa, no d'ara, sinó de fa temps, es planteja també d'entrar-hi. El plantejament és diferent; és un estat més gran, és un estat que ha acollit als organismes internacionals i ha tingut potser més facilitats per ingressar-hi, per tant té un estatus que ha adquirit en el passat, que potser no li fa tenir la necessitat d'aquesta incorporació. Malgrat que el plantejament que ells han defensat fins ara era d'ordre polític: com que a les Nacions Unides fins ara hi havia un enfrontament entre blocs, per unes motivacions de neutralitat política, Suïssa s'ha volgut mantenir al marge. Les coses també van canviant i ja no hi ha aquells enfrontaments entre els dos blocs en el si de les Nacions Unides.

Quant a la tercera pregunta —si no és millor el Consell d'Europa que les Nacions Unides—, penso que els dos són diferents. A les Nacions Unides, diguem-ne que tenim una necessitat d'entrar-hi per aquest reconeixement internacional i per la possibilitat d'entrar en les organitzacions dependents d'ella.

El Consell d'Europa és una altra organització més política, en la qual hi hem de ser. Penso que al Consell d'Europa també s'ha de demanar l'entrada d'immediat. El que passa és que, informats sobre el procediment, una vegada formulada la demanda d'ingrés al Consell d'Europa, no ens donaran el vist i plau fins que no hi hagi hagut les primeres eleccions aquí a Andorra. És a dir, que el Consell d'Europa té la costum que, quan un estat demana l'entrada, ha de celebrar les primeres eleccions democràtiques per tenir l'homologació i la possibilitat que l'Assemblea l'accepti. Fins i tot, es reserva sempre el dret d'enviar observadors a les primeres eleccions que hi hagi.

Crec que l'adhesió al Consell d'Europa es pot demanar ja, però l'entrada no serà efectiva fins que aquí a Andorra no hi hagi hagut unes eleccions.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí, gràcies.

Faig una mica de retrospectiva en el sentit que, com ha dit abans el Sr. Síndic a l'inici de la sessió, és la primera sessió parlamentària constitucional, i el contingut de la mateixa també es nota que és molt diferent i ens en hem de felicitar tots plegats. Perquè si fem la retrospectiva de quan la demanda d'adhesió d'Andorra a l'UIT l'any 84, amb tota la problemàtica que va plantejar i els esforços que va plantejar d'uns i d'altres, alguns presents aquí, recordarem la nostra voluntat de participar en organismes internacionals des de l'antiga legalitat que va ser impossible.

En canvi, en pocs anys, des que es va plantejar en aquesta sala també la necessitat d'una Constitució l'any 90 i que ja, gràcies a Déu, hem assolit, el debat, com es veu, és totalment diferent i és un debat d'estat.

Voldria, en aquest cas, animar al Govern a perseverar en aquesta línia d'adhesió a l'Organització de les Nacions Unides i també, en aquest sentit, felicitar l'explicació que ha

donat el Sr. Cap de Govern, que també ha fet prova d'honestedat quan ha plantejat el dubte que hi havia hagut previ, de si era o no era obligat el camí de l'Organització de les Nacions Unides. En aquest sentit, és el camí del reconeixement mundial d'Andorra i la possibilitat de participar en tots els organismes internacionals que a Andorra li convinguin.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna intervenció més? Bé, llavors hauríem d'entendre que hi ha un recolzament per part del Consell a la iniciativa que ha pres el Govern, de demanda d'adhesió a les Nacions Unides.

Si no hi ha cap més comentari, i celebrant-ho, crec que ja podem anticipar una mica... Sr. Dolsa.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Pensava, fins ara, que el que estava dient el Cap de Govern era purament informació, i em sorpren moltíssim que ara vostè digui que el Consell està d'acord en què el Govern sol·liciti l'ingrés a l'ONU.

Llavors, què he d'entendre aquí? Que avui formalment el consell dóna permís al Govern per fer la sol·licitud a l'ONU?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Veig que hi ha mans que s'aixequen, però em permetré de respondre primer, si em permeteu.

És iniciativa del Govern de formular la demanda i, segons tinc entès per notícies de premsa i per comunicació directa del Sr. Cap de Govern, el Govern ja ha pres la decisió de demanar l'adhesió a l'Organització de les Nacions Unides.

Crec que el Sr. Cap de Govern, sabedor d'aquesta voluntat del Govern, volia copsar l'opinió del Consell i m'ha semblat entendre que el Consell ho veia amb bons ulls. No es tracta que ens hagi de demanar l'aprovació perquè li competeix d'una certa manera tenir la iniciativa i, en aquest cas, ja que l'ha tingut. Crec que s'ha d'entendre d'aquesta manera.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies.

És per dir el que he entès, contestant al Sr. Dolsa que deia el que li havia semblat entendre. Efectivament, aquesta és la primera sessió -com ara deia un altre company Conseller- del Parlament andorrà i ens hem d'anar posant tots una mica al lloc constitucional que ens pertoca.

El que entenc és que el Govern ens informa d'una iniciativa de cabdal importància per al desenvolupament futur de la representació internacional del nostre estat, i nosaltres rebem la informació, li demanem les precisions que s'escauen, i aquí hem acabat la feina del parlament avui.

Això és el que entenc. I, a partir d'aquí, si el dia de demà els andorrans volem fer com els suïssos i fer un gran debat per veure si hem d'anar o no hem d'anar a l'ONU, ja tindrem els canals polítics escaients per fer-ho. Però, avui, em limito a escoltar una informació.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, sobre aquest ordre d’idees també hem d’entendre que el trilateral i el bilateral són tractats internacionals que estan sotmesos a la ratificació d’aquesta Cambra, i serà llavors el moment d’analitzar-ho i de comentar-ho i, crec, d’aprovar-ho perquè, com he dit abans, em sembla que se ceneix bastant al que havíem fixat a la pròpia Constitució i va en la bona línia de defensa del futur estat andorrà dins del context internacional.

Bé, si no hi ha cap més intervenció, aixecarem la sessió.

Donem per aixecada la sessió, gràcies a tothom.”

I no havent-hi més intervencions el M.I. Sr. Síndic General aixeca la sessió, de la qual se n’ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. Són les sis de la tarda.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General